

Podeljena priznanja Ljubljanske turistične zveze za najbolj urejeno KS

Čestitke TD Dragočajna-Moš

V viškorudniški občini že tretje leto nadvse uspešno poteka akcija ocenjevanja urejenosti okolja, ki zadeva predvsem krajevne skupnosti. Svet za razvoj turizma pri OK SZDL v sodelovanju z uredništvom občinskega glasila Naša komuna ob koncu leta podeli najboljšim krajevnim skupnostim (oziroma turističnim društvom, če delujejo na območju KS) kot priznanje Blagajano, tistim, ki pa se ponašajo žal le z neurejenostjo pa Barjanski osat.

Tako je bilo tudi to leto. Sklepna turistična prireditev pod naslovom III. Turistično srečanje Vičanov je bila 7. novembra v lški vasi – v krajevni skupnosti, kjer je njeno turistično društvo prejelo že tretjo Blagajano. Iškovarci so vsem gostom – dvorana je bila kar prepolna – pripravili izjemno prijeten večer, na katerem ni manjkalo prikaza starih običajev, v predstavitvi svojega kraja v izjanskem narečju so se izkazali najmlajši, pa folkloristi iz Šentjošta, pevci domačega zbora in seveda prizadevne domačinke, ki so pripravile okusne domače dobrote, vsi pa smo si tudi lahko ogledali lovsko in etnografsko razstavo.

V to srečanje pa se je letos vključila tudi Ljubljanska turistična zveza, ki je po vzoru Vičanov prenesla in organizirala akcijo urejenosti okolja na vse ostale ljubljanske občine. Tako je predsednik Ljubljanske turistične zveze Alojz Šoster ob tej priložnosti izročil pisno priznanje tudi turističnim društvom in krajevnim skup-

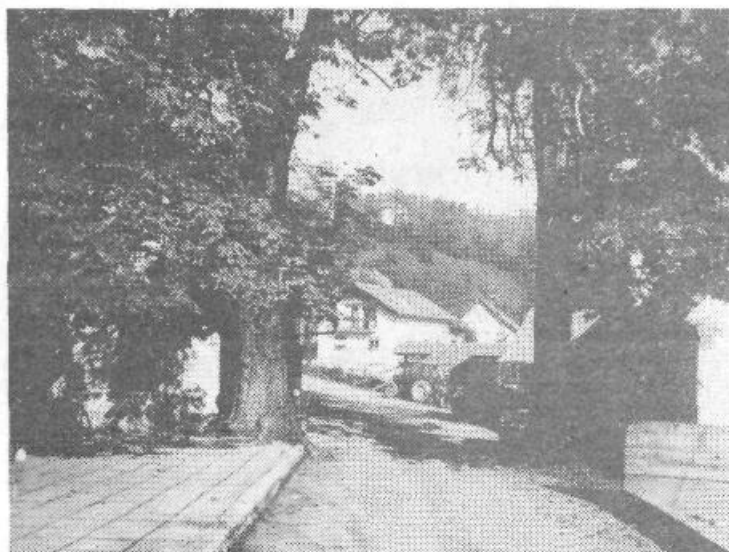
nostim iz ostalih občin z željo, da naj skrb za urejenost okolja postane skrb vseh Ljubljancev.

Prejeli so jih: Svet za turizem pri Predsedstvu OK SZDL Ljubljana Vič–Rudnik, KS Stara Ljubljana za oživiljevanje starega mestnega jedra in lepšo podobo Ljubljane, TD Iška vas za urejeno okolje, KS Bežigrad–jug za urejeno okolje, KS Dol pri Ljubljani za urejeno okolje, KS 7. september za urejeno okolje, TD Turjak za urejeno okolje, Turistično olepševalno društvo Rožna dolina in Turistično društvo Dragočajna–Moše za urejeno okolje.

Prvi koraki v tej akciji so storjeni tudi v naši šišenski občini. Čestitke veljajo tokrat turističnemu društvu Dragočajna – Moše, ki je zaorala ledino.

To pa je hkrati tudi izziv vsem ostalim društvom oziroma krajevnim skupnostim, ki se letos niso vključile v to akcijo. V naši občini namreč moramo opozoriti, da je bil odziv v akciji zelo skromen saj so svoje ocene o urejenosti okolja od 32-tih KS in ... turist. društev, poslale le KS Zbilje in Ljubo Šerčer ter turistično društvo Dragočajna – Moše. Priprave za novo akcijo v letu 1988 bodo stekle še letos ob koncu leta. In ker lepo in urejeno okolje je in mora postati del našega vsakdanjika, pomeni pa tudi korak dlje pri spodbujanju in razvoju turističnih prizadevanj, se vključite vanjo.

Janja Domitrovič

Na obisku v KS Trnovec-Topol

Životarjenje ne vodi nikamor

Predstaviti vaško krajevno skupnost, kakršna je v našem primeru Topol–Trnovec, mnogim je bolj znana kot Katarina, ni lahko. Da je lahko nastal ta zapis, gre zahvala predvsem predmetnemu učitelju osnovne šole Janeza Kalana Juretu Slatnerju in pa Antonu Dobnikarju, sinu znanega gostinca na Katarini. Tistega dne, ko smo se odločili za obisk omenjene krajevne skupnosti, ki šteje okoli 350 krajanov, je bil čudovit jesenski dan kakršne poznajo tu na Katarini. Brnenje kmetijske mehanizacije na pobočjih in pa zaklenjena vrata domačij so nam dali vedeti, da časa za pogovore ni pa tudi zvedeli bi isto kar smo od naših dveh sogovornikov.

Jure Slatner je predmetni učitelj osnovne šole Janeza Kalana že deveto leto. Matematika, fizika, biologija, kemija in še bi lahko naštevali. Čeprav je doma iz Šentvida pri Ljubljani, mu je šola njegov drugi dom.

»Ja, vaša ugotovitev bo najbrž pravilna, toda moje delo ni samo v predavanjih. Prirejamo številne športne in kulturne prireditve in ker drugih ustreznih prostorov zato nimamo, pride prav šola. Številni učencev iz leta v leto upada ker si družine več otrok kot nekoč v današnjem času in razmerah ne morejo privoščiti. Čeprav so krajanje upravičeno nezadovoljni – nimajo trgovine, ne gasilskega doma, Pokrajinski park pa jim povzroča še dodatne težave, so družabni in pripravljeni sodelovati. Prirejamo gobarske razstave in druge priložnostne prireditve, mnogim pa je znan vsakoletni pohod na Katarino ob Dnevu mladosti. Naši kraji so tudi privlačni tako za domače kot tuje izletnike.« Tako Jure Slatner.

Na Katarini je tudi znana gostilna pri Dobnikarju, po domače pri Anžiču. Sin Anton Dobnikar, sicer domačin, z družino nadaljuje očetovo tradicijo. Kdor koli obišče gostilno si lahko privošči zares domačo hrano, predvsem pečeno in krvavico, zraven pa sodi, kaj drugega kot pristna domača kapljica. Ko smo ga vprašali kaj meni o kmečkem turizmu meni da je ta

vendar pa do kmečkega turizma še nimamo pravega odnosa. Tako kot oče Dobnikar, je tudi sin dobrosrčen, pripravljen sodelovati in pomagati povsod tam kjer je to potrebno v korist kraja in skupnosti nasploh.

Krajevna skupnost Topol–Trnovec nima ne ustreznih prostorov kakor tudi telefona ne. Bivša tajnica Mojca Murnik je delo tajnice KS opravljala v popoldanskem času ko se je utrujena vrnila z dela v tovarni. Doma jo je nestrno čakala družina, zato je povsem razumljivo, da ni bila več kos vsemu.

»Delo tajnika zahteva celega človeka. Da bi krajevna samouprava delovala tako kot se to zahteva, so potrebni ustrezni pogoji. Mi jih nimamo. Številni krajanje je tudi premajhno da bi si lahko privoščili še kaj več. Krajanje – domačini so zelo nezadovoljni z občinskimi odloki po ustanovitvi Pokrajinskega parka, le ta pa jim prepoveduje sleherno gradnjo na območju parka. Delo družbenih organizacij? Ja, kadar gre za skupne cilje, drugače krajanje težko pritegnemo k sodelovanju kar je povsem razumljivo, in če se ne bo spremenil odnos do krajanov in krajevne skupnosti nasploh, je vse obsojeno na propad.

Če so kmetije posodobljene, to še ne pomeni velik napredek kraja in skupnosti nasploh. Tudi prostore za interesne dejavnosti nimamo. Še sreča, da imamo osnovno šolo, katere zaposleni imajo veliko razumevanja in nam vedno pomagajo. Želimo si tudi boljšo komunalno ureditev, tudi vozni red avtobusov bi bili lahko boljši. Za delo v krajevni samoupravi potrebujemo sposobne ljudi kakor tudi za vslejš urejeno sofinanciranje krajevnih skupnosti, sicer bodo marsikatero krajevno skupnost le še na papirju.«

Jože Čurin

V krajevni skupnosti Hinko Smrekar smo krajevni praznik 2. oktobra skromno, a pristrčno zabeležili. Na slavnostni seji skupščine smo orisali dosedanje delo v KS in podelili šest nagrad najzaslužnejšim krajanom.

Pripravili smo tudi pester kulturni program na katerem so sodelovali Šolsko kulturno umetniško društvo »Zvonko Runko« z recitatorsko in pevsko skupino ter moški lovski pevski zbor »Simon Jenko« iz Medvoda. Hitro in prijetno je minila ta urica s krajanje krajevne skupnosti Hinko Smrekar.

Jure BORUTA

Naslednja številka
izide
20. decembra